

~~சேஷன்~~ சேஷன் சேவகா/மலையில் ஏழும்போது ஏணி
 வேண்டும்; சீதகவே, சிந்தியப் பெரிய ஏணியை
 எடுத்துக் கொண்டு வாருங்கள்' என்று,
 சிதாஸ்லி விட்டு, சோழன் முதலுக்கு வேண்
 டிய சாமான்களை எடுத்துக் கொண்டு,
 சாம், திருவறையும் கூட்டிக் கொண்டு
 புறப்பட்டான்.

பாட்டு

//

சோழனும் முன்றக்க முன்றக்கோ
 சாமிகளும் பின்துடர்ந்துார் பின்துடர்ந்துார்.
 படியில்லா மலதேடி மலதேடி

பாட்டு மல கூட்டியபோதுள்ள சோழனும் சான்

மலையின், அடுகல் வந்துதும், சோழன் ஏணியை
 மலமேல் சாக்தி, நாஜாவே/நீங்கள், திருவரும்
 குதலில். மலமேல் ஏறுங்கள், ஏன், என்முல்!
 உங்களுக்கு, சிந்திய மலையில் ஏறுபடிக்கம்
 கில்லு, சிகுளுல், ஏணியை நான் பிடித்துக்
 கொள்கிறேன், நீங்கள் மேலே சென்று ஏணி
 யின் மேல் குணையை பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்
 பிடிநான் ஏறிவருகிறேன்' என்று, சோழன்
 சிதாந்னதும், சாம் கிரண்டு போடும்,
 வித்துவான் பேச்சை விபரமாய் கேட்டு.

கி.ஆ.ஆ.டி பேச்சை கனிதமாய் கேட்டு,
 சகிகார சோழன் பேச்சைக் கேட்டு, சாம்
 திருவடும் படியில்லா மிள, பாடும் மிளயில்
 ஏணி வய்யாக மேலவ ஏறினார் கள். திருவடும்
 மேல் உச்சுக்கி போனதும், சிரசே/அன்,
 நீங்கள் ஏறிவாடுங்கள், நாங்கள் ஏணியை
 பிடித்துக் கொள்கிறோம்! ஏன்றர் கள்.

சோழன்/ நரஜா வே/ திருவடும் கொஞ்சம் அப்பும்
 விளக்கி நில்லுங்கள் ஏணியை வேறு கிடத்
 தில் மாற்றி வைத்து ஏறிவருகிறேன் என்று
 சோழன் சொன்னதும் சாம் கள் திருவ
 டும் சற்றுவிளக்கி நின்று கள், 194/195
 சித்திரான் சமய மென்று, சேவகிண கூப்
 பிட்டு ஏணியை எடுத்துக் கொண்டு
 சிரண்மீனைய கொக்கி ஆட்டம் பிடித்
 தார்கள். சோழன் ஏணியை எடுத்துக் கொண்
 டு ஆடுவதை மயங்கித் திண்ணண்ண சாம் -

~~சோழன்/~~ சிண்ணு! சிண்ணு! சகிகார சோழன், நம் மிள
 கிந்தி மிளயில் ஏறிவிட்டு, ஏணியை பிடுங்கிக்
 கொண்டு ஆடுகிறான் பாடுங்கள்! கிஞ்சல்லாம்,
 உங்களால் வந்தித்துதான், சூலில் உங்களை
 வெட்ட வேண்டுமென்று, திண்ணண்ண சாம்
 கத்தியை கையில் எடுத்து -

பாட்டு

கீழ்க் கீழ்க் கீழ்க் கீழ்க் கீழ்க்

கார மின்னல் என்சாம் மின்னுதுயார்

நட்டி நட்டி நட்டி நட்டி நட்டி

எதிர் மின்னல் என்சாம் மின்னுதுயார்.

முன் கரணம் என்சாம் முன்கரணம்

முப்பத்து ரண்டு நவ்விலா தேவக் கரணம்

பின்னணை என்சாம் வெட்டுதுக்கு

கீழ்க் கீழை என்சாம் கீழ்க் கீழை

பெரியண்ண சாம், தினை யார் கீது, உது, அம்மி
நம்மின வெட்டி விடுவான் யோல் திருக்கிக்
என்று, பொன்னையா/பொறு, என்ன வெட்டி
விடா துது/நான், சொல்லவைக்க கேள்' என்
றுர்.

சுன்னண்ண சாம் கீது கோயம் துன்நீது,
பெரியண்ண சாம்யை நோக்கி. 'பின்னணு!
கின், நாம் என்ன சொய்வது? சண்டாளன்!
சகுகார, சோமன்! திருமுமாதிரி சொய்து
விட்டானே! நாம், எப்படி திந்து மிவைய
விட்டு, கீழே கிழங்கு வது? பர்வதியா
நம்மின காணவில்லை பெயன்று திருது
ரிகாண்டு, திருப்பாளே! மாய வா/எங்களை
திந்துக் கீழ்க் கீது, ஆளாக்கி விட்டாயே? என்று,

சாம்கள். பாட்டு

||
 தீங்குச் சீயை தீண்டே விட்டு
 அங்கு தீண்டே விட்டு

அண்ணு சாகீரமே படியில்லா

மலைமேலே அங்கு மலை மேலே

கூட நல்லோ கூடப் பிறுந் துவளை

நாங்கொன்று வளை அண்ணு

நாமீழ ந்தோம் தின் நாமீழ ந்தோம்

சேர நல்லோ சேரப் பிறுந் துவளை

அண்ணு பிறுந் துவளை

ரிசல்வதுளது ஒருவியை

நாமீழ ந்தோம் அண்ணு நாமீழ ந்தோம்.

ககுத்து நம்போ பத்தின்க்கு

மாலைவிட்டு அங்கு மாலைவிட்டு

கடக்க நின்று அண்ணு

பார்க்கியே அங்கு பார்க்கியே.

தோளு நம் போ பர்வத்க்கு

மாலைவிட்டு அங்கு மாலைவிட்டு

நாம் தூர நின்று அண்ணு

பார்க்கியே அங்கு பார்க்கியே."||

வசனம்.

ச. சாம. அண்ணு/நாம் அதுக்கும், குறைகள் ரிசய்தோம்,
 அத்தினக்கும், கீமை ரிசய்தோம். அன்று
 சாம கிருவரும் பர்வத்யாநிள நினத்து அடு
 கும், போது, அந் த வனத்துல் உள்ள,

மிருக ஜாதிகள் எல்லாம் ஜெடிவந்து, சாங்கை
பார்த்து, அவைகளும் அடித்து!

ச. சாம். அகிலாண்ட கோடி, பிரமாண்ட நாயகா!
சங்கு சச்சக்கரா! வைகுங்கி வாசகா!
ஆயிரம் நாமம் பெற்ற சாம்! என்,
பாஸ்யி ஜோசியா! பரமகுரு சன்னிதி!
195
உதைய்யா ஜேதி! எம் பெருமான் மாயவணு!

196 (எங்களை, சக்கர சோழன் திங்குக்கி
கு அனாக்கி விட்டான், தீரங்கள் வந்து,
எங்களை காப்பாற்றி, அருள வேண்டும், காஞ்சி
சநாகா! என்று, சாம் திருவடும் மாயவரை
நினைத்து அடிக்கும் போது, மாயவர் பாலக்
கடலில் திருந்து பார்த்து, அட்டா/சாம்
திருவரையும், சக்கர சோழன், பாடும்
மலயில் ^{ண்}கொண்டு போய், விட்டு விட்டான்!
சண்டாளன்! என்று, கருட வாகனமேறி
புறப்பட்டார்.

பாடல்

"பாலக்கடல் என்சாம் விட்டுமல்லோ
சோழ ஜேசம் மாயவர் வடுக^நகூடு
அகாய என்சாம் மார்க்கத்துலை
அங்குமாய் மாயவர் புக^நகூடு^நகூடு."

மாவவர் சோழ சேசம் வந்தது, பாடும் மலக்கு
 சிடுகில் ரிசந்து, பக்கைச போல், பரகேச போல்,
 சின்னா சி போல் வடிவெடுத்து, வரை யோடு
 கையில் எடுத்து, சம்போ, சங்கரம்/மகாசேவர
 ரின்று சத்தி மிடடுக் ரிகாண்டு, மலையின்
 கீழ் பரமாக, ரிசுக்கு நோக்கி சி ரிசந்துர்.
 சிப்போது, சின்னாண்ண சாமி பரகேசயை
 பார்த்து ~~கி~~.

~~பாடல்~~. பாடல்

“ யாரவ்யா பரகேச பரகேச
 சிவ்வாரத்தின் வந்தியாக போரீரே
 போரீரே யாரவ்யா பரகேச
 படியில்லா மலமேலே பாலன் சூனிக் கிறுதை
 பாரக்கியோ பாரக்கியோ
 யாரவ்யா பரகேச சிவ்வாரத்தின்
 வந்தியாக போரீரே போரீரே.
 சத்திகார சோழனவன் சோழனவன்
 ரிங்களை ரிமலிட்டு ரிணியை
 எடுத்துவிட்டான். யாரவ்யா பரகேச.”

சிய்யா, பரகேச/சத்திகார சோழன், ரிங்களை
 படியில்லா மலமேல் ரிமலிட்டு, ரிணியை
 பிடுங்கிக் ரிகாண்டு சூழிவிட்டான், சிவாமி/

~~கீழே~~ அய்யா, பாடுகேசி/ நாங்கள், திங்கு மலையை விட்டு
கீழே கிழங்க, உங்களுக்கு ருசுவல வந்த
ரிஜர்ந்தூல், ரிசால்லுங்கள்! சுவாமி!

மாயவர்! பாலகடு/நீங்கள், ரிசால்லும் வார்த்தை
கேட்கிறது, வயணம் ^{வணம்} கேட்கவில்லை! காது
கேட்கிறது, கண் ரிசுரியவில்லை! ஆனாலும்,
பயப்படாதீர்கள் நான் ஒரு துந்திரம்
ரிசுய்கிறேன்! என்று, மாயவர் துண்ணுடைய
கூந்தலை ஆயிரம் சூளமாக வளர்த்து விட்டு,
கிரண்டு ஜடையாக பின்னி! பாலகடு/திங்கு
ஜடையை மேலே வீசுகிறேன், பிடித்துக் கொள்ள
ருங்கள், பிடித்து, ஜடையின் இனையை பாறா
மேல் வைத்துப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்,
நான் அப்படியே சூட்டும் படி ரிசுய்து
விடுகிறேன், திருவடும் அசுன் வந்தியே
கிழங்க வாருங்கள்! என்று, மாயவர் ஜடை
யை மேலே வீசினார். சாமிகள் திருவடும்
ஜடையை பிடித்து பாறையில் வைத்தும்,
மாயவர் விபூதியை வீசி பாறையில் அப்
படியே சூட்டி ரிசுய்து விட்டார். பிடி,
சாமிகளை நோக்கி பாலகடுகளை தின் கிழங்கு
கி வாருங்கள்! என்றார்.
சாமிகள் திருவடும் ஜடையை பிடித்து, அசுன்.

வழியாக கீழே திருங்குடிகளும்.

மாட்டு

" மாட்டு மாட்டு கருபயாலே
கீழே நல்லோ சாற்கள் திருங்குடிகளும்.

சீயருட சீயருட கருபயாலே

196

சிந்திரமாய் திருங்குடிகளும் சாற்களும்

197

சாற்கள் திருவரும், மீனைய விட்டு மாடவர் ஜடை
வழியாக கீழே திருங்குடிகளும் மாடவர் தோளின்
மேல் நின்றுள்ளார்கள். மாடவர் சாற்களை கீழே
திருக்கிவிட்டு 'அம்மா, துந்தை கருள!

சிந்து சுககார சோழியும், சிவன்
அரண்மனையையும், துண்டு, துண்டாக விவ
டி தூள் ரிசுத்து விடுங்கள்' என்று, ரிசுஸ்
விவிட்டு, மாடவர் மறைந்து விட்டார்.

சிம்போது, சாம்புகன் சாற்களை காண

வில்லி என்று, கீழே கீழே கிராண்டு வந்தான்

ச.சா. 'அக, சாம்புகர்/ அண்ணன் கிணியை கை
ல் வாங்குக!' என்று தும், ரிபரிடண்ண சாமி
யின் கிணியை சாம்புகன் வாங்கிக் கிராண்டு,
கீன்று பெரும் கிராண்டினைய அரண்மனையை
நோக்கி புறப்பட்டார்கள். சின்னண்ண சாமி
யும், கிணியை உடுவி கையில் பிடித்து,
சாமியும் சாம்புகனும் ~~சாம்புகனும்~~

பாட்டு

"குண்டோட்டம் என்சாம் குகிரை வேகம்
 குத்தித் தோடி என்சாம் வடுகி^{ந்}கூடு
 ராட்டியே ஒன்னுத்தூ தூண்டு^{ந்}கூடு
 ராட்டனய்^ய என்சாம் தூரவடி."

12.யான, பலம் கொண்ட சங்கடும், 16.யான,
 பலம் கொண்ட சாம்புகளும், திருவடும்
 வாரவேகம், புலோகம், ரிதய் வலோகம் தில்
 லாம் சிப்பியே நடுங்கியது.

ச. சாமி. சிவோசாம்புகா/சோழனுடைய சிரண்
 மானைய, தூள், தூளாக செய்யவேண்டும்,
 வீசடா கத்தியை என்னு, திருவடும்.

பாட்டு

"முன்றகு என்சாம் பின்முகு
 மலிய்பாசு சல் என்சாம் பாபு^{ந்}கூடு
 முன்கரணம் என்சாம் பின்கரணம்
 முய்க்கிரண்டு என்சாம் செல்கரணம்
 கக்கி நல்லோ கக்கி சி^{வ்ய}ட்டுரது
 கார்மின்னல் என்சாம் மின்னுதுபார்
 நாட்டி நாட்டி சி^{வ்ய}ட்டுரது
 ரிதிர்மின்னல் என்சாம் மின்னுதுபார்"

சாமியம், சாம்புகளும், அரண்மனைமேல் கத்தி
 யை வீசும் போது, சோழனுடைய சிரண்மனை.

பாட்டு

"கல்லான என்னுஞ்சீரா தூணுமங்கே.
 கஞ்சிநல்லோ என்சாம் விசுகுதூங்கே
 இடும்பான என்சாம் தூணுமங்கே
 விடு துண்டாய் என்சாம் விசுகுதூங்கே
 சோழன் என்சாம் நாலு விவட்டு
 பெண்சாத்தியை என்சாம் தீன்று விவட்டு
 சீஞ்சின என்சாம் பேர்களையும்
 சிரங்குசுவ என்சாம் செய்யு^{ந்}ளே"

சின்னண்ண சாமியும், சாம் புகளும், சோழனுடை
~~சீ~~ சிரண் மினையையும் இயக்குவிட்டு, சோழ
 னையும், சோழன் மினவி, பங்காளிகள், எல்
 லோரையும் விவட்டி, உடுகு ரெரியாமல்
 செய்து விட்டார்கள். சிம்போது, ஆடு
 பங்காளி, சிவர்களுக்கே ரெரியாமல் சும்பித்
 து செய்யின் மறைவில் கிடுந்து, ரெய்கு
 முகமாக ஆடுவதை சின்னண்ண சாமி பார்க்கு
 து விட்டார்.

ச.சாம். / அடே, சாம் புகா/பங்காளி' ஆடுவன் சும்பி
 சீது ஆடுக^{ந்}ள்! / ஆடி, வாடா/ சீக்கிரம்'
 1971 என்னு) (கிடுவடும் ஆடி பங்காளியை கிடுக்
 காட்டி, கஞ்சியை விடுது-

பாட்டு»

“
 விவள்ளர்க்காய் என்னுஞ்சூர் கண்டம் போலே
 விவட்டுகி^யர் என்சூர் மங்காளியை
 சீரசாண்க்காய் என்சூர் கண்டம் போலே
 சீருஞ்சூருஞ்சூர் என்சூர் குவிக்க^கரு^க”

திருவரும் சோழ ஐயாய சீரண்டினியில்
 வேர் போன பக்க மெல்லாம், விவந்துண்ணி
 ஹரிஜனர்கள். பிறகு, திருவரும் பெரியண்
 ணசாமிபிடம் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ச. சூர் அடே, சூர்முகா! சீண்ணுக்கு வயது
 ஆகியே, சூர்வா, பஞ்சு கொஞ்சம் கூட இல்
 லையா! நான் சூரில் வந்ததும், சீண்ணு!
 சேரமூன் உங்களை சிசல்லறிக் கா மாளிகையில்
 போட்டு அடைச்சுருந்தானா? என்று, கீத + சூர்
 கு, என்னை வந்துது! சூர், சேரமூன், 18 ஆண்டை
 சிசல்து வைச்சுருந்தான் என்று பெயர் சிசரன்
 னார்; நான் கீத + போது, உண்மையை சிசால்
 லியிருந்தால், சேரமூன் அம்போது, விவட்டி
 யிரும்பேன், சிவ்வளவு கஷ்டம் நாம் ஏற்கிக்
 க்க வேண்டியதில்லை, சீண்ணை சூரில் விவட்டி
 யிருந்தால், நம் மருக்கு சிவ்வளவு கஷ்டம்
 வந்திருக்காது! என்று, பெரியண்ணசாமியை

சுண்டை பிடித்தார்.

சுயம்முகள்! சின்ன, நாஜா வே/ பெரிய நாஜாவை, ஆன்றும்
 சுண்டை பிடிக்காதீர்கள், சிவருக்கு ஆன்றும்
 பெரியாது, வாய் பேசாதீருமர், சிவருக்கு சிவல்லாம்
 பால் என்று நினைப்பார், சிவரை ஆன்றும் பேசா
 தீர்கள், சாமி!

சாமி! சதி, சிண்ணு/ புறம்படுங்கள்! என்று, நிலாவில்
 ஏறினார்கள்.

பாட்டு

"ஏறினார் என்சாமி நிலாவில்

செஞ்செடிச்சார் என்சாமி பொன்செடிகளை

சீராண்டினார் என்சாமி நிலாவில்.

சூனிச்செடிச்சார் என்சாமி பொன்செடிகளை

சோழசூழ்சம் என்சாமி விட்டுமல்லவா.

பொன்னிவள என்சாமி நாடுவந்தார்."

பொன்னிவள நாடுவந்து, நிலாவை விட்டு
 கிழங்கு சாமி திரண்டு போடும் சிரண்டினக்குள்
 போகும்போது, பர்வதியா ஆடிவந்து, பெரியண்ண
 சாமியை கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு! சிண்ணு/
 லிங்களை, சுகிகார சோழன் சிவல்லிக்கு கா
 மாளிகையில் போட்டு சிதைத்து விட்டான்?
 சண்டாளன்/ என்று, சித்தூர்.

சாமி! பர்வதி/ சிண்ணன், பஞ்சுமே கைகள் சிவால் கழுந்.
 நாண், கிங்குருந்து போடும் போது,

சோழன், சீண்ணினை தூங்க கீழம் வைத்து, தூங்க
 மிஞ்சு போட்டு, பூஜை, சிவத்து கொண்டிருந்தான்
 நான் போனதும், சீண்ணு/சோழன், உங்களை
 சிவலக்ஷிக்காமாளிகையில் போட்டிருந்தானா?
 என்ன, சிவஞான, சிவலக்ஷங்கள்? என்னேன்.
 சிவத்து, சீண்ணன் என்ன சிவண்ணர் சிவரியமா!
 சிவமாதம் பி/சீரசர், என்ன வந்தது சூதல்,
 தூங்க கீழம் வைத்து, பூஜை சிவத்து கொண்
 டிருக்கிறார் என்று, சிவாய் சிவண்ணர்.
 சர், என்று, நான் மீண்டும் பேச வில்லையென்று,
 சிவத்து சிவகார சோழன், ~~சீரசர்~~ சீரசர்
 மாதம் விலகும் வைத்து, சிவகாளிக் கொள்
 லரினத்தூன். மாவார், கிருமையால், ^{198 197} சிவத்து
 சிவமித் தோம்! சிவத்து, படியில்லாத மாதம்
 மீளவில் கூட்டிய போல், நாங்கள் மீளவில்
 எவ்வதும், என்னை, எடுத்துக் கொண்டு
 சிவமிட்டான்! மாவார், கிருமையால், மீளவில்லி
 ருந்து கீழே சிவங்கிவந்து, சோழினியும்,
 சீவன் அரண்மனையையும், சிவிக சிவாய் சிவத்து
 மீட்ட சீண்ணினை கூட்டி வந்தேன்; நான்
 போய் சீண்ணினை கூட்டி போட்டு, உண்மை
 யை சிவலக்ஷியிருந்தால், சோழன்.

சிம்போ தே, விவரம் அறிவிக்கப்பென்! திவ்வளவு,
 கஷ்டம் வந்திருக்கிறது. சிண்ணனுடைய,
 துர்ம குணத்தை பார்த்துக்கொண்டே, துங்கமே!
 பிறகு, சாம் கிருவரும் குனிந்து, சாம்பலும்
 விட்டு, பகடை விளையாடும் பண்ணுங்கு
 சாவடிக்கு சென்றார்கள். நாயவரும்
 வந்து சேர்ந்தார், தீண்டு மேலும் பகடை
 விளையாடினார்கள்.

பாட்டு

"சிங்ககோஷம் பொன்னு^னயா
 திதுகாரம் தின் திதுகாரம்
 செவ்வழிப்படம் நாஜன்
 திருக்க^{ம்}கார் அங்கு திருக்க^{ம்}கார்.
 துங்கவிரல் பொன்னு^னயா
 திதுகாரம் தின் திதுகாரம்
 துன்செய்யப்படம் சிண்ணடுகள்.
 திருக்க^{ம்}கார் அங்கு திருக்க^{ம்}கார்.
 துங்கமீடு பொன்னு^னயா
 காரர்கள் அங்கு காரடுகள்
 துரணிப்படம் நாடடிவே
 துண்டவர்கள் தின் துண்டவர்கள்
 பொன்னு^னயு^னடு நாடடிவே
 காரடுகள் அங்கு காரடுகள்.

பூமி பதி நாட்டிலே ஆண்டவர்கள் இன் ஆண்டவர்கள்

காலம் நல்லோ யொன்^னயா

பனிப்பேயும் அங்கு பனிப்பேயும்

கடுகு சம்பா நாட்டிலே

நெல் விளையும் அங்கு நெல்விளையும்

கூடு நல்லோ யொன்^னயா

பனிப் பேயும் அங்கு பனிப்பேயும்

கடுகு சம்பா நாட்டிலே

நெல் விளையும் அங்கு நெல் விளையும்

மொடி சீண்டி யொன்^னயா

மொடி பேயும் அங்கு மொடிபேயும்

வடுஷி மொடு நாட்டிலே

கல்மாரி அங்கு கல்மாரி.

அரினகட்டி யொன்^னயா

சூரம் யடிக்கும் அங்கு சூரம் யடிக்கும்

அய்யுடு யொன்னி அய்யுடு யொன்னி

வள நாடு அங்கு வள நாடு ||

வசனம்.

கட்டுக்களங்காணும் யொன்னி வள நாட்டில்
கறு துளிர்க்க நெல்க்காணும்.

சீங்கம் விளைஞ்சு சூனிச் சம்பா போலும்

முத்து விளைஞ்சு முகூல் சம்பா போலும்

அரினகட்டி சூர் விளையும் அய்யுடு யொன்னி வள
நாடு. ||

பெரியண்ண சாமியும், சின்னண்ண சாமியும் நீதி
 சுவராமல், நாட்டை ஆண்டு வரும் போது,
 சிண்ணருடன் பிழந்த ஆடுக்காண் நல்லதிங்கு,
 பெண்ணருடன் பிழந்த பெட்டையில் நல்லதிங்கு,
 ஆடு நாள், ஆடு வின்து தூரில் படுத்தி அடிக்
 ரிகாண்டிருந்தான்.

பாட்டு

//
 அருது அன்னலாச்சன் பத்தினிக்கு
 அசைந்து வரும் பெண் பதுமை பர்வதிக்கு
 ஆடுது விவள்ளி ந்தும் பத்தினிக்கு
 ஆவையுது பெண் சூச்சம் பர்வதிக்கு
 பாடுது அன்னலாச்சன் பத்தினிக்கு
 பழந்து வரும் பெண் பதுமை பர்வதிக்கு
 அன்னலாச்சன் ஆட்டமேல பத்தினியா
 அயர்ந்து ந்துநிறை ரிசய்யு^{டு}குள பர்வதியா //

பர்வதியா ஆடுவின்து தூரில் படுத்தி ந்துநிறை
 ரிசய்யும் போது, அன்ன, கண, கண்டாள்
 கிளங் ரிகாடியா பத்தினியா.

(பர்வதியா கணவு)

(சுன்னலாட்டை ய தூயார் தூமரை காடி பெண்ணம்
 பலத்தில, 21. வடுஷம் சுவமிருக்கும் போது) // 19

2) தூயார் நாந்தியில் ரிசய்ய சபை, திந்திராணி
 கள்.

கூடு வைத்து குடியிருந்து, 21. வடுஷம் குடிந்து,
 மாயவர் வந்து பார்க்கும் போது, கிள்க்கூடு
 விடுப்பதை பார்க்கும், கிளைய பிடித்து பூலாக
 சீக்கல் வீசு விட்டார். அண்கிலியம், பெண்கிள்
 யும், பூலோகம் வந்து, 'பொன்னி வள நாட்டில்,
 நாம் திருநகரம், பிள்காலசீக்கல் கிராமரயின்
 குடிநகரிகள் வந்தால், நம்மிள பிடித்து கிரண்
 று விடுவார்கள்' என்று, நினைத்து, கிள்கள்
 வீரப்பூர் சென்று, வீரகங்கா பக்கினியம்
 அடைக்கலம் புகுந்து. வீரகங்கா பக்கினி,
 கிள்கிள, பெள்ளிங்கர் குடாகசீக்கல், கை, கோடு
 கு ஆலமரம், கடுக பகீணியம், விரல்கோடு
 ஆலமரம், விழுது பகீணியம். என்று சொல்
 லக்கூடிய ஆலமரத்தில், ஒரு பெரியபில்
 கிள்கிள வைத்து, ஜயாயிரம், வேங்கியும்.
 ஜயாயிரம், நாகினியும், காவல் வைத்து திரு
 ப்பதை கீகண்டு பர்வசூயா, சீமீரென்று
 சீருவின்கீதூர்யிலிருந்து தூள்ளி எடுந்
 து, 'அடி குப்பி/ அண்ணர்கள், திருவரை
 யும் கூப்பிடு' என்று. குப்பி, உடனே
 பகடை விளையாடும் கிடசீக்கீடு சென்று,
 தூண் மறைவில் நின்று, 'நாஜாவே/ தூங்கள்
 திரண்டு போறையும், பர்வசூயா அழைத்து

வரச் சென்றார் கள்! என்றுள். திருத்தக்கேட
டதும், தின்னண்ண சரம் சீபென்று வெந்து,

பாட்டு

“~~செய்ய~~ ~~செய்ய~~ ~~செய்ய~~ ~~செய்ய~~ ~~செய்ய~~
தீயாய் தீயாய் தீயாய் தீயாய்
~~செய்ய~~ ~~செய்ய~~ ~~செய்ய~~ ~~செய்ய~~ ~~செய்ய~~
தீயாய் தீயாய் தீயாய் தீயாய் தீயாய்”

சரம், திரண்டு பேரும் ஆடிவந்து, பரவியுள்ள
வாரி க்கையில்து டெய்து, மண்டி மூகத்தினை மூத்தி
மிட்டு, கைய்க்கையில்து டெய்து திகாள்ளி
சுத்தும் சூந்தும் ~~சூந்தும்~~ ^{ர்கள்.}

ச.சரம்: 'என், சூந்தும்! எங்கள், தீயத்தாய்?'
பரவத்: 'தீயத்தாய்! எப்போதும், மாதர்கள் திரண்டினை
யில் வேலை செய்து திகாண்டிருக்கும் போது,
நான், தீயத்தாய் திடுக்கிட்டு விடுப்பதால்,
எனக்கு, திடுக்கிட்டுத் துடிக்க, ஆடு தீயத்தாய்
பக்கி வேண்டாம்; கைய் திருந்து போது, எனக்கு,
ஆடு தீயத்தாய் வேண்டு, மண்ணு!'

ச.சரம்: 'அப்படியா! சரி, நல்லது!'

பாட்டு

“~~திடுக்கிட்டு~~ ~~திடுக்கிட்டு~~ ~~திடுக்கிட்டு~~ ~~திடுக்கிட்டு~~ ~~திடுக்கிட்டு~~
திடுக்கிட்டு திடுக்கிட்டு திடுக்கிட்டு திடுக்கிட்டு திடுக்கிட்டு
திடுக்கிட்டு திடுக்கிட்டு திடுக்கிட்டு திடுக்கிட்டு திடுக்கிட்டு”

~~(கேள்விகளும் பதில்களும்)~~

பாடலு

பர்வதி, ரிதூக்கத்தி களியாணு அண்ணு களியாணு

ரிதூலங்கு கவி என்னிடத்தில்

பேசு மண்ணு அண்ணு பேசு மண்ணு.

ச.சாப்.

வடக்கத்தி பத்தினி களியாணு அம்மா களியாணு

வடநாட்டு மான் வேணுமா அம்மா மான் வேணுமா

பர்வதி

(வடக்கத்தி களியாணு அண்ணு களியாணு

வாய்க்குது என்னிடத்தில்

பேசு மண்ணு அண்ணு பேசு மண்ணு.

200

ச.சாப்.

மேற்கத்தி சங்கமே களியாணு அன்னியாணு

மேனாட்டு அருங்கிள் மயில் வேணுமா அன்னியாணு

பர்வதி.

மேற்கத்தி களியாணு அண்ணு களியாணு

அது மேனாட்டு என்னிடத்தில்

பேசு மண்ணு அன்னியாணு பேசு மண்ணு.

ச.சாப்.

கீழ்க்கத்தி சங்கமே களியாணு அம்மா களியாணு

கீழ் நாட்டு மயில் வேணுமா அன்னியாணு

பர்வதி.

கீழ்க்கத்தி களியாணு அண்ணு களியாணு

என்னிடம் கீழ்க்கத்தி களியாணு அது பேசு மண்ணு

ச.சாப்.

அண்ணு/ பர்வதியா, நாஷ்டக்க களியும்

வேண்டாம் என்கிறீர்கள், அன்னியாணு அன்னியாணு

பேசு மண்ணு அன்னியாணு வேண்டாம்! அன்னியாணு

அன்னியாணு வேண்டாம் அன்னியாணு அன்னியாணு

கிடுக்கிழுத்து, செரால்? போய் ரிகாண்டு வந்து
கேள்! என்றார்.

பர்வதி! அண்ணா/வீரப்பூர் எல்லையில், வேட்டு வன்
சீமையில், ரிவள்ளியங்கிரி, சூடாகக்கில்,
அவ்வழி சீர்த்து, அவ்வமரம் பெரிது,
கைகேசாட்டு அவ்வமரம், கழுது பதினாயிரம்.
விரல் கோட்டு அவ்வமரம், விடுது பதினாயிரம்.
கிடுக்கிழுத்து, அந்நேரத்தில், அண்களி
யும், பெண்களியும், அடுக்கிடுந்து வாழ்கிறது!
அந்நேரத்தில் ரிகாண்டு வந்தால் தான்,
ரான்கு, அடுக்கிடுந்து பேசாமண்ணா!

சீ.சாம்! சீர்த்துங்கமே! வேட்டு வன் சீமை, நம்மகூக்கு
எல்லா பகிர்த்து, ^{வரி} அது நாட்டான் சீமை; அம்
படியிடுக்கும் போது! நாம் பெரிய, அங்கு
போய் கிளையை பிடிப்பது? அந்நேரத்தில் கிளையை
போய், வேறு பக்கம் கிளையில்லையா? அங்கு
கிடுக்கும், கிள, அப்படி என்ன, அச்சுயம்
~~பேசாமண்ணா!~~ செரால்!

பர்வதி! அண்ணா, உலகத்தில், எஞ்சின யோ கிள்கள்
கிடுக்கிழுத்து! அந்நேரம், நான் செரால் வும் கிள,
நம்முடைய காதலில் துவமிடுந்து காலத்தில்,
நம்முடையான், நாடுகையில் கூடுவைத்துடுந்து